

дава чрезъ *възложението на ръцътъ* съпровождаемо съ молитвѫтѣ, а така всѣкога е вѣровала и православно-вѣсточната църква.

Протестанскытѣ църкви отричжътъ че духовный санъ ся съобщава посрѣдствомъ посвященіето, наследнически предаваемъ изъ вѣка въ вѣкъ и происходящъ, чрезъ апостолитѣ, отъ І. Христа, единийтъ источникъ на священството. Молитвите които употребляватъ за така отъ тѣхъ называемото *посвящение на священникъ службъ*, нематъ значеніе по важно отъ обыкновеннытѣ молитви; освящающитъ же пастыри не могутъ да съобщатъ едно достоинство, отъ което съ сами лишени.